

Törzsvendégből tulajdonos

Új hajtó Krúdy kocsján

A törzsvendég gondolt egyet — bár megfontolt ember hírében áll, mi több, szeret mindent kiszámolni, lévén közgazdász —, és bérbe vette a vendéglőt. Az egykori törzsvendég, most tulajdonos, dr. Muzslay Róbert húszesztendőn át járt vissza hűségesen a budapesti Vörös Postakocsi vendéglőbe. Mi tagadás: hirtelen jött a döntéskényszer, előprivatizáció képeben, amikor is a korábbi tulajdonos, a Dél-Pesti Vendéglátó Vállalat felkínálta az üzletet. Muzslay úr, ennek hírére véve, élettársával meghányta-vetette a dolgot — és nyert.

Valóban volt ideje megfontolni ezt az üzleti tranzakciót, hiszen két évtizeden át élmények

sokaságát felhalmozva figyelhette ennek a belvárosi vendéglőnek szinte mindennapi életét. A vendéglátó komplexumot 1971-ben nyitotta meg Krúdy Gyula lánya, a nemrégiben elhunyt *Krúdy Zsuzsa* író. Azóta is zajlik az élet a tarka abroszú sörözőben, a sok-sok baráti társaság kedvelte pinceborozóban és az egyik falán a regénybeli *vörös postakocsit* felvillantó étteremben.

— Többen kérdezték már: mit szerettem meg ebben a vendéglőben? — teszi fel önmagának is a kérdést dr. Muzslay Róbert, aki melleleg kiváló számítógép-szakember s mint ilyen, főiskolai tanár. — Válaszolhatok

közgazdásznyelven is, hiszen itt a felszolgálók, pincérek mindig a maximumot adták. Az ételek ízéről nem is beszélve, hiszen örökölt mesterszakácsom, *Láng Gyula* mindig is remekelt a konyhán. Aztán jött a lehetőség, nekivágtunk.

Vasárnaptól premiernapját írja a vadonatúj, szép bőrkötésű, száz gasztronómiai költeményt kínáló étlap. Az ingerlő ízek mellé manapság már meglepő szolid árak társulnak, na meg az új gazda által hirdetett stílus, azaz a szolid elegancia. Mert Muzslay Róbert vallja, hogy a bevételek megcsappanása arra fogja készíteni a hazai étteremtulajdonosokat, hogy tiszteljék a magyar vendéget. Közgazdász vendéglősnk és élete társa — aki amúgy ügyvédként keresi a kenyerét — elhatározta, hogy még néhány különtermet kialakít a házban, és hamarosan megnyílnak a *Postakocsi Klub*, ahová népes baráti körüket várják egy jót beszélgetni, kellemes hangulatban eszegetni, iszogatni.

Ha ezt Krúdy megérhette volna...
K. D. P.